

Egész évre 4 frt.
Negyedévre 1 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kármelita-tér 8. sz.

Előfizetéseket és hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

Magyar költő sirján.

Szegény, míg éltél, rád se néztek
A parnass fiai,
Fáradság volt köszöntésednek
Egyet bölintani.

Elhíreszteltek félbolondnak,
Nevettek műveden,
Kirágtak, martak mindenünnen,
Szép testvériesen.

S mivel te türted, jó öreg, hogy
Igy bánjanak veled:
Jutalmul im most ciceróval
Szedetik a neved.

* * *
Olyan jó voltál életedben,
Hogy ezt az ő hibád
Haláloednek pillanatában
Meg nem tagadhatád.

Magad választád a halálnak
Helyét és idejét,
S te mindkettőt az ő inyökre
Alkalmasan tevéd.

Temető és ugorka-évad!
Augusztusi meleg!
Kapóra jött a nekrológod,
Még jól jártak veled.

Magyar írónak csak a sirnál
Kezdődnek élete,
Sajnos, hogy azon túl eddiglen
Senki sem élhete.

Ki az előbb még megtagadta
A segély-falatot,
Az itt a sirra száz forintos
Koszorut rakatott.

A kollegák sem bántják immár
A kihült tetemet:
Többé már nem fog konkurrálni,
Könnyeznek efelett.

Elismerik, hogy halhatatlan
Vagy s fennmarad neved,
Éltedben voltál éhetetlen,
S előttük ez is érdemed.

B.

araboneziás Diák
a lóversenyen.

Lóvá lett téve egész Győr. Kivonult az egész város a Tákóra s a lovak, lovarok és lovászok művészetében gyönyörködött. Még a czirkuszos sem tartott előadást, a lusta czirkusz-paripák ki mondhatatlan vágygyal kéjelegtek társaiknak gyuródeszkát nélkülöző hátán s nem karikába futó lábain.

Erényes, Daczos, Álnok, Svihák, Árverő, sőt Adós is volt a futók között, az igaz, ezek iránt daczos, álnok, svihák sőt általában adós maradt a szerencse, de még a Delej sem tudta magához vonzani, Hercules gyöngének bizonyult, Bujdos-tól elbujdosott, Mädlhez, Dániához, sőt Gouvernante-hoz sem vonzódott, — nagyobbára az angol missek és mylordokat szerette meg.

Obermayer tiszthelyettes urból mihamarabb Untermayerert csinált a lóva, de nem foghatott ki rajta, hiába, a huszár lóra teremt s ha leterem róla, megint csak lóra terem az!

Este grand ezéczó volt a Vigadó előtt. A benzések órája olyan jókedvű volt, hogy egyszerre félórát ugrott előre. Tischler bácsi úgy fűvatta az ármádiáját, hogy mi csak a fogunkat szitttuk belé.

Czirkuszban.

Pubi: — Papa, mért van annak a lónak a hátán gyuródeszka?

Papa: — Őo várj csak fiam, majd mindjárt jön egy derékig felgyürehezett menyecske, aztán majd meglátod, hogy gyur rajta!

Pubi: — Anye!

Szújajok egy czirkuszdámához.

Nagysád, ön oly szép a lovon,
Ah, mikor úgy tipeg!
Csak az kár, hogy a gyalogos
Embert nem érti meg.

Pedig egymást megértve, én
Mindenre kész vagyok,
Ha úgy kívánja, én akár
Szintén pacizhatok.

* * *

Voltam huszár is, így tehátlan
Ne féljen semmitől,
Huszár nem fárad, bár alatta
Telivér ló kidől.

Három abrincson átugornám
Átütve a — papirt,
Csak kaphatnék a szüsebemre
Ieziny-piczinyke irt.

Gitáros.

Arszlánbörben.

Önagysága: — Mit gondol Alfréd, elmehetek én magam abba a nyári mulatságba?

Alfréd (megfeledezve): — Egymaga? miért? Vigyen nagysád magával két ifju hölgyet, akiket garde-dame.

Önagysága (borzongva): — De Alfréd, az Istenért! Azgy gondoltam a kérdést, hogy elmehetek-e én garde-dame nélkül!

Alfréd: — Spppparridon!!

Garabonciás Diák iszonyatos átkaiból.

Légy pinczér mikor az egész Széchenyi-tér tele van vendéggel!

Egyik füledbe fujjon a szél, a másikba a katonabanda!

Rendelj magadnak és három gyerekednek egy szelet fagyaltot s egy schnitt sört, foglald el a legszebb asztalt négy óra hosszant, mikor a vendégek egyharmada le nem ülhet — s mindezeken után mosolyogj a vendéglőre!

Eredj ki gyalog a lóversenyterre a kocsi nyomában s mikor a poron keresztül ástad magadat, kérdezzék meg tőled, szép volt-e az ut?!

Patkány Marczy kántor zöngeményeiből.

III.

A szép legénykorban,
Melyet lelkem imád,
Láttam, hogy sok kutya
Megemberli magát.

Éjjeli sötétben
Sem ugatott reám,
Midőn a kapunál
Öleltem a babám.

Ma még tapasztalom
— Szörnyű egy gondolat —
Hogy biz kutya módra
Még sok ember ugat.

IV.

Sok a bünöm, mondják,
Magszenvedek érte,
Bünöst a lakolás
Mindig utólérte.

No, de egyet kérek,
Ha az Isten megver
És pokolba juttat,
— Legyek pincze-mester.

D-szky R.

A pofon.

Szél kerekedett, megrázkódtak a kioszk apró bokrai s eső permetezett a fehér abroszokra. Az emberek a fényes, csilláros kioszkba, a bokorra, fűszálra vert bogarak a rögökbe bujtak el hirtelen.

A gázlángok megnyulva tánczoltak a szélben, az üvegajtó mögé behallatszott a fák sóhajtása, szóval nyáréji vihar készült.

A nagy üvegajtón kitekintve, úgy tűnt föl az éjjeli kép, mint egy kísérteties panoráma. A szél emelgette az abroszokat s a fehér szárnyak csunya, lohogó hangot adva, nyultak fölfelé.

Odahúzódtunk az üvegajtó mögé, a kerek márvány-asztalhoz: a bíró-jelölt, a jogász és én.

Kitünő véletlen volt, hogy ilyen szépen összerakultunk. Bíró-, jogász- és ujságírónak való jelenet játszódott le a háromkaru gázlámpák sárga fényénél.

Kaczagás hallatszott be. A panorámában négy alak tűnt föl.

Ugy hangzott a kaczag a szélben, mint egy ezüstcsengetyű. Megegyeztünk abban, hogy szép nő lehet az, aki így kaczag.

Két nő, két férfi karján sietett az ajtó felé. Nyári ernyő alól kaczagott a szebbik nő. Leültek az ajtó előtt, a márványasztalhoz. A romfalból lenyuló gázlámpa vetett világot a társaságra.

A bíró ur zsebkendőjével törülgette a párás üveget.

— Ismeretlenek!

Az ifjabb nő odahajolt a barna férfi vállához s negédesen mozogtak ajkai, melyekkel az imént oly szépen kaczagott. A másik nő öregebb volt, ránczos arczeval, vén lovaggal.

A panoráma két öreg alakja az időt nézte, az ifju nő suttogott, kezét a barna férfi térdére tette s mind jobban összeolvadtak a bűgő alakok.

A bírójelölt vállamra nehezedett.

— Gyönyörű!

A gázlángok megnyulva tánczoltak a szélben,

az üvegajtó mögé behallatszott a fák sóhajtása, a képen hirtelen új alak tűnt föl.

Feketeruhás nő suhogott elő a sötétből. Magas, karcu alak, villanó szemekkel. Fürgén osont elő az asztalok mögül s egyenesen az ismeretlenekhez tartott. Zrrr! zúgott a szél.

A feketeruhás alak kinyújtotta karját. A hosszú fátyolt félrelebbentette s odasujtott a tenyerével a fiatal nőhöz.

Egy csattanás hallatszik, aztán egy sikoly.

— Biró ur, ez pofon volt!

A kiosk közönsége megmozdult, de mire az ajtón kitódult, a panoráma alakjai eltűntek.

A feketeruhás alak, mint a szél démona, amilyen gyorsan lecsapott, oly sietve suhant tova üldözői elől.

A biró ur megszólalt:

— Ebben a rejtélyes ügyben szeretnék ítéletet mondani.

A jogász is lelkesedett:

— Elvállalnám a pofozkodó nő védelmét. Bizonyosan szerelem.

Én meg elhatároztam, hogy meg kell tudnom a rejtélyes pofon történetét.

— Fiskális ur, készítse el a védelmet, biró ur, ön pedig ítéljen...

... A békebiró csöngetett. Beeresztik a következő panaszost. Nyugtalanul fordultunk az ajtó felé. Kíváncsivá tettem a birót is. Elmondtam neki a rejtélyes pofont reggel s azóta lessük együtt a panaszost.

A következő se az volt.

— Már nem jön!

— Ügyvédhez ment bizonyosan.

E perczen hivatlanul betoppan az ajtónálló őr s jelenti:

— Biró ur, egy uri tensasszony akar minden áron bejönni a soron elől. Azt mondja, nem várhat, sietős a panasza.

— Ereszsze be.

Karcu, magas, feketeselyem ruhába öltözött barna nő suhan be az ajtón, s aggodalmas arcot öltve szétekint.

Közelebb vonom széketem s a nő megszólal. Hangja csengő, a tegnapesti kaczagó hang sirón reszket:

— Biró ur, szólni alig tudok a felindulástól.

— Csillapodjék le asszonyom.

— Kérem, én még leány vagyok.

A biró ur egyet csavarintott a bajszán, zavarba jött.

— Mi hát, kisasszony, a panasza?

— Oh, az én panaszom. Hogy ezt meg kellett érnem! Szigorú igazságot fogok kérni. Tegnap

este a kiosk előtt egy nő meggyalázott vőlegényem előtt.

Pir szökött a barna arcra.

— Mivel gyalázta meg az a nő?

A gömbölyű kezek ökölre szorulnak össze.

— Pofon ütött.

Ah!...

Zsibaj támad az ajtó előtt. Hallatszik a rendőr hangja: — De kérem, van bent panaszos.

Éles női hang felel rá:

— Az, akit én keresek!

Benyílik az ajtó. Merész, bátor lépésekkel egy erős, trabális szőke hölgy törtet elő.

— Biró ur, én Hillári Magdolna vagyok.

A panaszos nő fölszisszenve hátrál.

— Tudom, mit panaszolt ez a kisasszony. Tessék, eljöttem, hivatni se kellett. Felelek.

— Ön tehát az, aki a kisasszonyt... mi a neve kérem?

Panaszos: — Ihók Gábriella.

A biró folytatja:

— Aki Ihók Gábriella kisasszonyt megtámadta.

— Én vagyok. Megboszultam magamat. Felelek érte.

— Miért tette ön azt?

— Miért, biró ur? Elmondom hát. Ha ön volt valaha szerelmes (a biró bajszához nyul, ami azt jelenti, hogy zavarba jő), meg fogja érteni egy kijátszott nő boszuját. Szerettem, komolyan, mélyen. (Panaszos nő éles gunynyal mosolyog.)

— Semmi se hiányzott boldogságunkhoz. Vőlegényem volt Scheiden Adolf. Szeretett, ujján viselte jegygyűrűm, eljárt hozzánk minden este, ujjain számolta, leste a napot, melyen övének mondhat. Oh, Istenem, milyen szép álmok voltak azok. Odaadással szerettem s most siratom boldogságomat.

Vádlott is, panaszos is szemét törli.

— Ah, de nem zuzott össze a bánat, hogy ez a nő elrabolta boldogságomat. Jegyesem elhagyott. Nem elég, hogy elcsábította, de mélyen megsértette női büszkeségemet is.

A vádlott nő kézi táskájából rózsaszínű levelet keresett elő.

— Biró ur, ez nem mindennapi dolog. Tessék, itt van a bizonyosság. Nem a vőlegényem, hanem a szeretője, ez a nő küldte vissza...

A panaszos nő előre lép s tiltakozik.

— Igen a szeretője, Gábriella kisasszony maga küldte vissza a jegygyűrűmet rózsaszínű levélben. Megértettem a gunyt. Tessék biró ur, hallgassa csak a levelet s megérti a pofon történetét: „Kedves asszony-lány!

Scheiden Adolf ur megalégtelte az ön szerel-

1888.

mét. Lehuztam az ön jeggyűrűjét az ujjáról, vigyá-
zon ki ne guruljon midőn e levelet fölbontja

Ihók Gabriella.

A panaszos nő diadalmasan fölsziszszzen.

— Nem tagadom, én irtam!

A vádlott nő lábujjhegyre állva:

— Nem tagadom, a pofonnal én fizettem!

— De Scheiden Adolf enyém!

— Még nem az!

— Jövő héten lesz esküvőnk.

Biró: — Kérem az nem tartozik ide.

— De igen, ide tartozik!

— A férfi el van bódítva.

— Hát azt akarják önök, hogy itt előttem
nyilatkozzék?

— Azt, azt!

— Aztán megnyugosznak?

— Meg!

A bíró csönget. Amint nyílik az ajtó, egy
magas, barna férfi alakja lesz látható.

A rendőr beszólítja Scheiden Adolfot.

Gabriella, Magdolna lábujjhegyre állnak s
midőn a szólított belép, sikolylyal támolyog egyik
jobbra, másik balra.

Egy fitos orru, vézna nőt czipelt elő a karján.

A bíró kérdéssel fogadja:

— Ön a Scheiden ur? E két hölgy várja itt
válaszát: melyik a menyasszonya?

A fitos orru vézna nő kibontakozik a férfi
karjából, Scheiden ur pedig ijedten rámutat és
zavartan válaszol:

— Kérem, ma reggel érkezett meg utánam
Leitmeritzből — a feleségem.

Bekefi Antal.

Diurnista-hang.

Nem látok, nem hallok: vak vagyok és süket,

Csendesen szuszogva irom a betűket;

Istentelen legye az orromra szállhat,

Meg vagyontiltva, hogy mozdítsam pillámat.

Ha oldalba böknék, tyúkszememre lépnek,

Kegyűs megintésnek veszem az egészset.

Hivatalos nyelvem nem kezd azért szóba,

Minek is, miért is? — haszna ugy se vóna!

Nem vagyok hatalom, megkövetem szépen,

Nem ülök pamlagon, — bőrrel bevont széken;

Frakkos csúszó-mászók nem köszöntnek sorba',

— Félvállról üdvözöl a hivatalszolga.

Ez a jámbor lélek nyujt kedvemnek tápot,

Éreztetem véle, hogy fölötte állok;

Papirom széttépvé — a padlóra vetem:

„Söpörje Ön össze, — alantas közegem!”

Hja, ilyen a világ! — bárki mit mond rája,

Ha felmáztunk egyszer az uborkafára:

Kit erre létrául használt kezünk, lábunk,

Véle aztán többé már szóba se állunk.

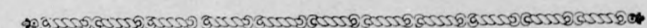
Hanem azért se baj! — felvirrad még nekem,

Mint aktámon paczka — annyi a reményem;

S van egy örömem is, — igazság ez — tiszta!

— Könyökig vájhatok a kalamárisba.

Gézengúz.

Mérges ugorka-gomba.

— A «Vendéglősök Lapja»-ból. —

Stylus collegialis.

Az ég szerelmére kérem lapunk minden egyes tisz-
telt olvasóját, ne sajnálja azt a pár fillért és hozassa
meg magának azon szennylap utolsó számát, olvassa el
és ítéljen fölöttem és fölötte komolyan, nem-e nekem fog
igazat adni, hogy volt annyi bátorságom és benyultam
a fészekbe, hogy kiirtsam a heréket. Nincs-e igazam akkor,
midőn azt irom és irtam, hogy hivatatlan egyéneknek
semmi közük szaklapban írni, mit mondanának a tanárok,
ha én írnék pinczér létemre lapjukban egy paedagogiai
értekezést, aki fölköti a kardot, tudja is azt használni,
aki szerkesztő: tudjon is írni és ne csak csupa hiuság-
ból legyen szerkesztő, — hisz amint a váradiak beszél-
nek, hát Czeglédy, midőn először meglátta nevét nyomtatás-
ban, örömeiben annyira oda lett, mint a bolond, kinek
egy új esörgő sapkát tettek a fejére.

Hogy Czeglédynek még fogalma sincs a hirlapírás-
hoz, bizonyítja az, hogy egy cikik alá sincs semmi név
jegyezve, a magáét nem meri oda írni, mert tudja min-
denki, hogy ő arra képtelen, ha nincs igazam, válaszszunk
egy bizottságot és az előtt írjon meg csak egy husz sor-
ból álló szakezikket hirlapírói stílusban és minden szó-
hiba nélkül, ha erre képes és megtette, én vagyok a hit-
vány rágalmazó, de ha nem képes megtenni, addig min-
dég a szerkesztő név jogtalan bitorlója és csak a nyakun-
kon élösködő here.

Hogy mennyire van igazam, hogy hivatatlan egyé-
niségekkel firkáltatja tele lapját, bizonyítja az, hogy mint
a népeket esalogató verklin ülő majom, a körülállók nagy mulatságára verkliző
gazdája borzas haja közt férgesek után mo-
tozkál, úgy keresgél az én cikikeimben az a tanárnak
magát nevező egyén egyes szóhibát, a mely minden ha-
landón megesik, hogy tanár azt én kétségbevonom, hogy
szellemi munkáért díjat nyert volna azt is kétségbe vo-
nom, mert hogy az a tanárnak esufolt egyén írja nekem
a válaszokat, bebizonyított tény, mert olyan Czeglédy-féle
buta emberek képtelenek cirkum dederunt
és chimpanst korigálni.

GRI—BUGRI.

UGRI: — *Tagja vagy te a mértékletességi egyesletnek?*

BUGRI: — *Hogyne!*

UGRI: — *Hát akkor hogy lehet így berugni?*

BUGRI: — *Tudod barátom, mi vizet prédikálunk és bort iszunk annál inkább is, mert akik ránk hallgatnak, azok vizet isznak. S mert sokan hallgatnak ránk, sokan isznak vizet. S mert sokan isznak vizet, kevés a víz. Hallhatod a sok panaszt! No hát mi, próféták, ezt a kevés vizet is eligyuk előlük?! Iszunk bort!*

Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigával.

Kükürütz Siga: — *Scholomon, the nem futtattál magadat a thörfön?*

Scholomon a Grajsz: — *Thodod Siga, elthe-kintve attul, hodj nem bizom edj eleven lóban, én azthat is gandalam, hodj a khatonának nem való futni. És ha már futhok, akkor futhok gyalog.*

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

B. Győr. Csunya nyilatkozatoknak egész seregét akarták felröpitni, de nem lett volna okos dolog talaját adni nekik. Az az egy megszelidített, vízreeresztett is majd-hogy nem fölösleges. Hát még mennyire fölösleges volna, mint ön akarja ezzel a küldeményvel, a szerkesztői részben belemártódnai a különös anyagba. Félretettük, visszaveheti. — B. L. Bpest. Az üdvözllet nagyon jókor érkezett. — Czicza. Ejnye be jó karmocskája van! — Dali. Ne okoskodjék. Tudja Pál, mit kaszál! — Több kéziratról jövőre!

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

SZÁVAY GYULA,

Győr, Kármelita-tér 8. sz. II. em.

513. szám.

1887.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a győri kir. járásbiróság 1887. évi 3591. számú végzése által Veninger Antal végrehajtató javára Dobos János ellen 332 frt 77 kr tőke, ennek 1887. évi április hó 2-ik napjától számítandó 6% kamattal és eddig összesen 29 frt 30 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával 1887. évi május 10. napján bíróilag lefoglalt és 1000 frtra becsült különféle ajtózárákból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3720./1887. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis gyár-utca 10. sz. a. leendő eszközlésére 1887-ik év augusztus hó 8-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitzetetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésben, az 1881. LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az 1881. évi LX. t. cz. 111. §-a értelmében, kik az árvereltetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírott nál egy példányban írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. — Végre kötelesek bérbe vagy haszonbérbeadók az 1881. évi LX. t. cz. 112. §-a értelmében azon követelés összegét, melyre nézve törvényes zálogjogot igényelnek, az árverés megkezdéseig alólírott nál bejelenteni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizendő.

Kelt Győrött, 1887-ik évi július hó 24.

Kelemen Ignác,
kir. bírósági végrehajtó.

Rendkívüli kedvezmény lapunk előfizetői részére.

Hogy előfizetőinket érdekes és olvasó regényolvasmányokkal ellássuk, szerződünk egy fővárosi könyvkiadóval, mincképpen a világirodalom alábbi legújabb és legszebb regényeit t. előfizetőinknek a bolti árak egy negyed, illetve egy ötöd részén (tehát 70-80%-tel a bolti áraknál olcsóbban), vagyis kötetenként 21-30 kr-ával beszerezhetjük. **E regények a következők:**

I. csoport.

100 kötetből álló 33 regény csak 25 ft.

(Egyes kötetenként való megrendelésnél kötetje 30 kr.)

Kötet	Bolti ár	A mi előfizetőink kapják	Kötet	Bolti ár	A mi előfizetőink kapják	Kötet	Bolti ár	A mi előfizetőink kapják
frt kr.	frt kr.	frt kr.	frt kr.	frt kr.	frt kr.	frt kr.	frt kr.	frt kr.
Boisgobey Fortunetól:			Montépin Xavertől:			Sue Jenőtől:		
1. Az arany disznó	5	5. — 1.50	11. A szöke boszorkány (két képpel)	3	3. — .90	26-32. A hét főbűn, regény-ciclus;	17	17 — 5.10
2. Maugars gróf leánya	6	6. — 1.80	12. Pénz ő felsége	7	7. — 2.10	e ciclus a következő hét külön regényből áll s ezek külön is megrendelhetők:		
Claretie Gyulától:			13. A sirbolt rejtélyes ha'ottja	4	4. — 1.20	26. Egy hercegnő (A kevélység)	5	5. — 1.50
3. A millió	3	3. — .90	14. A macskaszem	4	4. — 1.20	27. Bastien Frigyes (Az irigység)	3	3. — .90
4. Noris	3	3. — .90	15. Valentine férjei	3	3. — .90	28. A pokol tüze (A harag)	2	2. — .60
Colombier asszonytól:			16. A szép özvegy	2	2. — .60	29. Madelaine (Az érzékiség)	2	2. — .60
5. A kis báróné pisztolya	1	1. — .30	17. A gyilkos királynő	4	4. — 1.20	30. Mihály rokon (A restség)	1	1. — .30
Daudettől:			18. A két feleség	4	4. — 1.20	31. A milliomosok (A fős-vénység)	2	2. — .60
6. A kilépett szerzetes	1	1. — .30	19. A férj kedvese	2	2. — .60	32. Gasterini orvos (A tor-kosság)	2	2. — .60
7. A bűnös férj	1	1. — .30	20. Párisi dráma	3	3. — .90	Werner G.-től:		
8. A pénztárnoknő	2	2. — .60	21. Öngyilkos hercegi család	2	2. — .60	33. Az oltárnál	2	2. — .60
Diquet Károlytól:			Richebourg Emiltől:					
9. A hóhér gyermeke	3	3. — .90	22. Öld meg a nőt	3	3. — .90			
Enault Lajostól:			23. A balsors gyermeke	7	7. — 2.10			
10. A vak gróf	3	3. — .90	Sirven Alfréd-től:					
			24. Két férj	2	2. — .60			
			25. Kék vér	3	3. — .90			

II. csoport.

100 kötetből álló 30 regény csak 30 ft.

(Egyes kötetenként való megrendelésnél kötetje 35 kr.)

Belot Adolftól:			Feuillet Octavetől:			21. Dráma a tébolydában	3	3. — 1.05
1. A szépség királynője	2	2. — .70	10. Egy párisi nő története	1	1. — .35	22. Szeretem ő fensége	9	9. — 3.15
2. Zsófia hercegnő	1	1. — .30	Jaime Adolftól:			23. Borzasztó történet	4	4. — 1.40
Boisgobey Fortunetől:			11. Az abbé	2	2. — .70	Mortiertől:		
3. A Carbonarik (Piros rózsá lovagjai)	6	6. — 2.10	12. A gonosz fiu	2	2. — .70	24. A szörnyeteg	2	2. — .70
4. Az öreg Lecoq	5	5. — 1.75	Lermina Gyulától:			25. Lethrington Lord	2	2. — .70
Braddontól:			13. A bűnös nő	2	2. — .70	René de Pont Jesztől:		
5. A vörös zászló alatt	2	2. — .70	14. Monbryon kisasszony	2	2. — .70	26. Egy angyal vétke	2	2. — .70
Brot Alfonz-tól:			Montépin Xavertől:			27. Szerelemből gyűlölet	3	3. — 1.05
6. Rémes éjjek	5	5. — 1.75	15. A creolnő leányai	8	8. — 2.80	Saunière Páltól:		
7. Az emir leánya	2	2. — .70	16. A rochevillei büntény	4	4. — 1.40	28. A Maignan-örökség	1	1. — .35
Creville Henrik-től:			17. A 13. számú bérkocsis	7	7. — 2.45	Strettontól:		
8. Renée kisasszony	1	1. — .80	18. Az örültek orvosa	8	8. — 2.80	29. A legújabb botrány	3	3. — 1.05
Badéretől:			19. Az ördög bábjai	4	4. — 1.40	Tissottól:		
9. Egy rossz asszony	1	1. — .35	20. Az éj királynője	3	3. — 1.05	30. Montretout grófnő	3	3. — 1.05

➔ Az I. és II. csoportbeli, összesen 200 kötetből álló 63 regény egyszerre rendelve meg, 200 ft. bolti ár helyett csak 50 ft. ➔

III. csoport.

Legújabb regények:

Gaboriautól:			Ponson du Terrailtől:			Crevilletől:		
A rendőr leánya	4	4. — 1.30	Az erdők titkai	3	3. — 1.20	A Mauréze család	1	1. — .40
Daudettől:			Rocamble hőstettei	11	11. — 5.50	Zola Emiltől:		
A véres árny	3	3. — 1. —	Rocamble végküzdeme	7	7. — 2.10	A zsákmány (két dupla kötet)		
Richebourgtól:			Kock Páltól:			A zsákmány (két dupla kötet)	2	2.40 1.20
A szép énekesnő	3	3. — .90	Az asszonyok, a bor s a játék	1	1. — .50	Mouret abbé vétke	3	3. — 1.40
Egy szerencsétlen meny-asszony	4	4. — 1.20	Wilson-tól:			(E két regény nem nőknél való.)		
			Az esküdtszék ítélete	2	2. — .70			

➔ A megrendelések lapunk kiadóhivatalába intézendők. ➔

A „Garabonczyás Diák“ kiadóhivatala.